

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. toukokuuta 2022
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2022/0147 (COD)

9053/22
ADD 1

CONSOM 115
MI 387
COMPET 331
EF 137
ECOFIN 425
DIGIT 96
CODEC 687
CYBER 168

SAATE

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	12. toukokuuta 2022
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 204 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta rahoituspalveluja koskevien etäsopimusten osalta ja direktiivin 2002/65/EY kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 204 final.

Liite: COM(2022) 204 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 11.5.2022
COM(2022) 204 final

2022/0147 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta rahoituspalveluja koskevien etäsopimusten osalta
ja direktiivin 2002/65/EY kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2022) 203 final} - {SWD(2022) 141 final} - {SWD(2022) 142 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen syyt ja tavoitteet**

Kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetulla direktiivillä 2002/65/EY, jäljempänä 'direktiivi' tai 'kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyyntiä koskeva direktiivi', pyritään varmistamaan rahoituspalvelujen vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla yhdenmukaistamalla tietyt alaa koskevat kuluttajansuojasäännöt. Lisäksi sen tarkoituksena on varmistaa kuluttajansuojan korkea taso. Siltä osin kuin tietyn kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelun osalta ei ole annettu EU:n tuotekohtaista lainsäädäntöä tai EU:n horisontaalisia sääntöjä, direktiiviä sovelletaan laaja-alaisesti kaikkiin nykyisiin tai tuleviin pankki-, luotto-, vakuutus-, yksilöllisiin eläkejärjestely-, sijoitus- tai maksupalveluihin, joista on sovittu etäviestintävälineellä (eli ilman, että elinkeinonharjoittaja ja kuluttaja ovat samaan aikaan paikalla). Direktiivissä säädetään, mitä tietoja kuluttajalle on annettava ennen etäsopimuksen tekemistä, jäljempänä 'ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot', myönnetään kuluttajalle peruuttamisoikeus tiettyjen rahoituspalvelujen osalta ja vahvistetaan säännöt sellaisista palveluista, joita ei ole tilattu, ja yhteydenotoista, joita ei ole pyydetty.

Direktiivistä on tehty sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva REFIT-arviointi, ja komissio on esittänyt arvioinnin tulokset **komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa**¹. Arvioinnin tärkeimmät tulokset voidaan tiivistää kahteen yleiseen päätelmään. Ensimmäinen päätelmä on, että sen jälkeen kun direktiivin soveltaminen alkoi, on annettu useita tuotekohtaisia EU:n säädöksiä (kuten kulutusluottodirektiivi² ja asuntoluottodirektiivi³) ja EU:n horisontaalista lainsäädäntöä (kuten yleinen tietosuoja-asetus⁴), joissa käsitellään sellaisia rahoituspalveluihin liittyviä kuluttajan oikeuksia koskevia kysymyksiä, jotka kuuluvat myös direktiivin soveltamisalaan. Tämän uuden lainsäädännön vaikutuksesta direktiivin merkitys ja lisäarvo ovat vähentyneet. Toiseksi arvioinnissa kuitenkin todettiin, että direktiivi on edelleen merkityksellinen useilla osa-alueilla (esimerkiksi tiettyjen kalliiden investointien, kuten timanttien, yhteydessä sovelletaan edelleen säännöksiä, jotka koskevat oikeutta ennen sopimuksen tekoa annettaviin tietoihin). Arvioinnissa korostettiin, että turvaverkko-ominaisuudella on varmistettu tietty kuluttajansuojan taso etäsopimuksissa myös sellaisten rahoitustuotteiden osalta, joihin ei vielä sovelleta EU:n lainsäädäntöä (direktiiviä sovelletaan esimerkiksi kryptovaroihin, joita koskevia EU:n sääntöjä ei ole). Lisäksi arvioinnissa todettiin useiden kehityssuuntausten, kuten palvelujen lisääntyvän digitalisaation, vaikuttaneen siihen, miten tehokkaasti direktiivin päätavoitteet voidaan saavuttaa. Näitä päätavoitteita ovat kuluttajansuojan korkean tason varmistaminen ja rahoituspalveluja koskevien rajatylittävien etäsopimusten teon edistäminen.

¹ Euroopan komissio, komission yksiköiden valmisteluasiakirja – Evaluation of Directive 2002/65/EC concerning the distance marketing of consumer financial services, SWD(2020) 261 final.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

Samalla kun komissio on toteuttanut erilaisia politiikka- ja lainsäädäntötoimia, **kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynti on muuttunut nopeasti** viimeisten 20 vuoden aikana. Rahoituspalvelujen tarjoajat ja kuluttajat ovat luopuneet direktiivissä mainitusta telekopiolaitteesta, ja alalle on tullut uusia toimijoita (kuten rahoitusteknologia-alan yrityksiä) uusine liiketoimintamalleineen ja jakelukanavineen. Tällaisia ovat esimerkiksi verkossa myytävät rahoituspalvelut. Kuluttajat ovat valmiita käyttämään tätä varten digitaalisia välineitä ja ostavat rahoitustuotteita ja -palveluja verkossa, minkä vuoksi vakiintuneet toimijat mukauttavat markkinointi- ja liiketoimintakäytäntöjään. Covid-19-pandemia ja siitä johtuvat sulkutoimet ovat myös kiihdyttäneet nettikaupan käyttöä yleensä. Tältä osin direktiivillä on ollut merkitystä myös rahoituspalvelujen tarjoamisen ja korkeatasoisen kuluttajansuojan samanaikaisen toteutumisen varmistamisessa esimerkiksi pankkialalla erityisesti silloin, kun asiakassuhde aloitetaan sähköisesti⁵. Pandemian aikana toteutettujen sulkutoimien seurauksena kuluttajien ja palveluntarjoajien välisten fyysisten tapaamisten määrä pankeissa pidettiin mahdollisimman vähäisenä. Siksi asiakassuhteita perustettiin aiempaa useammin sähköisesti. Kun rahoituspalvelujen tarjoajat tällaisissa tapauksissa selvittivät asianomaisten toimivaltaisten viranomaisen näkemyksiä, ne sovelsivat direktiivin säännöksiä siksi, että sopimus tehtiin etäsopimuksena (eli ilman, että rahoituspalvelujen tarjoaja ja kuluttaja ovat samaan aikaan paikalla). Arvioinnin tulosten perusteella komissio on sisällyttänyt direktiivin REFIT-arvioinnin vuoden 2020 työohjelmaansa⁶. Tätä varten komissio toteutti vuonna 2021 vaikutustenarvioinnin edellä mainitun arvioinnin pohjalta. Vaikutustenarvioinnin tuloksena on laadittu jäljempänä oleva säädösehdotus.

Ehdotuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nykyaikaistaa lainsäädäntökehystä kumoamalla nykyinen kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyyntiä koskeva direktiivi ja sisällyttämällä rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia koskevat kuluttajan oikeuksien kannalta olennaiset näkökohdat laaja-alaisesti sovellettavan kuluttajanoikeusdirektiivin soveltamisalaan.

Lainsäädännön yleinen tavoite säilyy muuttumattomana: tavoitteena on edelleen edistää rahoituspalvelujen tarjontaa sisämarkkinoilla ja varmistaa samalla kuluttajansuojan korkea taso. Tämä tavoite saavutetaan viidellä eri tavalla:

- **Täysi yhdenmukaistaminen:** Sama kuluttajansuojan korkea taso sisämarkkinoilla voidaan parhaiten varmistaa täydellä yhdenmukaistamisella. Yhdenmukaistaminen tarkoittaa, että kaikkia rahoituspalvelujen tarjoajia koskevat samankaltaiset säännöt ja että kuluttajille taataan samat oikeudet kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.
- **Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot:** Kun keskeiset tiedot annetaan oikea-aikaisesti selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla joko sähköisesti tai paperilla, varmistetaan tarvittava läpinäkyvyys ja vahvistetaan kuluttajien asemaa. Tältä osin ehdotuksen tavoitteena on säännellä, mitä, miten ja milloin ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja on annettava. Käytännössä sääntöjä on nykyaikaistettu siten, että niihin on lisätty tiettyjä yksityiskohtia, joita ei mainita direktiivissä 2002/65/EY. Näihin yksityiskohtiin kuuluu esimerkiksi

⁵ Sähköinen asiakassuhteen perustaminen on prosessi, jossa mahdollinen kuluttaja ja rahoituspalvelujen tarjoaja vaihtavat reaaliajassa näkemyksiään ilman fyysistä tapaamista ja kokonaan sähköisesti. Prosessin tavoitteena on, että kuluttajasta tulisi rahoituspalvelujen tarjoajan asiakas.

⁶ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, *Mukautettu komission työohjelma 2020, Kunnianhimoisempi unioni*, COM(2020) 440 final.

se, että rahoituspalvelujen tarjoajan on ilmoitettava sähköpostiosoitteensa. Ehdotuksessa säädetään myös tietojen toimitustavasta sähköisessä viestinnässä. Lisäksi säädetään siitä, milloin tiedot on annettava, jotta kuluttajilla on riittävästi aikaa ymmärtää ennen sopimuksen tekoa saamansa tiedot ja sisäistää ne ennen sopimuksen tekemistä.

- **Peruuttamisoikeus:** Peruuttamisoikeus on kuluttajan perusoikeus. Erityisen tärkeä se on rahoituspalvelualalla, sillä tietyt tuotteet ja palvelut ovat monimutkaisia ja niitä voi olla vaikea ymmärtää. Tätä oikeutta on vahvistettu kahdella tavalla: ensinnäkin elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajan käyttöön peruuttamispainike, kun kuluttaja tekee rahoituspalveluja koskevan etäsopimuksena sähköisesti. Näin kuluttajan on helpompi käyttää tätä oikeutta; toiseksi ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen antamisajankohdasta säädetään, että elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle ilmoitus peruuttamisoikeudesta, jos ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot saadaan alle vuorokausi ennen sopimuksen tekemistä.
- **Oikeudenmukaisuus verkossa:** rahoituspalvelusopimukset tehdään yhä useammin sähköisesti. Tästä syystä ehdotuksessa vahvistetaan kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi erityissäännöt, joiden tarkoituksena on suojella kuluttajia heidän tehdessään rahoituspalvelusopimuksia sähköisesti. Ensinnäkin siinä vahvistetaan säännöt riittävästä selvityksistä, jotka etätilanteessa on annettava esimerkiksi verkkotyökalujen, kuten robottineuvonnan tai keskusteluikkunoiden, kautta. Säännöissä vahvistetaan vaatimukset siitä, mitä tietoja elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle, sekä kuluttajan mahdollisuus pyytää ihmisen väliintuloa, kun viestintä tapahtuu verkkotyökalujen kautta. Tämä tarkoittaa, että kuluttajalla olisi aina oltava mahdollisuus olla vuorovaikutuksessa elinkeinonharjoittajaa edustavan henkilön kanssa. Ehdotuksella pyritään myös varmistamaan, että elinkeinonharjoittajat eivät käytä hyväksi kuluttajien kulutustottumusten vääristymiä. Tästä syystä niitä kielletään laatimasta verkkorajapintaansa tavalla, joka voi vääristää tai heikentää kuluttajien kykyä tehdä vapaa, itsenäinen ja tietoon perustuva päätös tai valinta.
- **Täytäntöönpanon valvonta:** Ehdotuksella myös tiukennetaan täytäntöönpanon valvontaan liittyviä sääntöjä rahoituspalvelujen tarjoamisen osalta. Siinä laajennetaan kuluttajan oikeuksista annetun direktiivin 2011/83/EU, jäljempänä 'kuluttajanoikeusdirektiivi', nykyisin sovellettavat täytäntöönpanoa ja seuraamuksia koskevat säännöt koskemaan myös rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia. Näihin sääntöihin kuuluvat myös täytäntöönpanon valvonnan parantamisesta ja nykyaikaistamisesta annetussa direktiivissä (EU) 2019/2161 tehdyt muutokset, jotka koskevat rajatylittäviin laajalle levinneisiin rikkomuksiin sovellettavia seuraamuksia.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Direktiiveissä 2002/65/EU ja 2011/83/EU on useita yhtäläisyyksiä. Molemmat takaavat kuluttajille kuluttajan perusoikeudet, kuten peruuttamisoikeuden ja oikeuden saada tietoja ennen sopimuksen tekoa. Molemmilla säännellään etäsopimuksia ja molempia sovelletaan laaja-alaisesti, joten ne toimivat yleisenä lainsäädäntönä. Rahoituspalvelut eivät kuitenkaan tällä hetkellä kuulu direktiivin 2011/83/EU soveltamisalaan. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on lisätä rahoituspalvelut direktiivin 2011/83/EU soveltamisalaan ja laajentaa se koskemaan

myös rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia. Tämä tarkoittaa sitä, että useita nykyisen direktiivin 2011/83/EU artikloja laajennetaan koskemaan rahoituspalvelujen etämyyntiä. Direktiiviin 2011/83/EU sisällytetään erillinen luku, joka koskee kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia. Näin ehdotuksella varmistetaan yhdenmukaisuus nykyisten säännösten kanssa sekä kuluttajansuojan että rahoituspalvelujen osalta.

Tällä ehdotuksella varmistetaan yhdenmukaisuus rahoituspalveluja koskevien nykyisten sääntöjen kanssa. Näiden kahden alan suhdetta nimittäin sääntelee periaate, jonka mukaan tilanteessa, jossa tämän direktiivin säännös on ristiriidassa johonkin toiseen tiettyjä aloja sääntelevään unionin säädökseen sisältyvän säännöksen kanssa, etusijan saa tuon toisen unionin säädöksen säännös, ja sitä sovelletaan kyseisiin erityisaloihin. Erityisesti on pyritty varmistamaan, että tuotekohtaisen lainsäädännön ja tämän ehdotuksen väliset päällekkäisyydet rajataan selkeästi, varsinkin ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen, peruuttamisoikeuden ja riittävien selvitysten osalta.

Tämä ehdotus on yhdenmukainen myös muiden kuin direktiiviin 2011/83/EU sisältyvien nykyisten kuluttajan oikeuksia koskevien laaja-alaisten sääntöjen kanssa. Tällaisia ovat esimerkiksi sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2005/29/EY ja harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin 2006/114/EY säännöt, joita jo sovelletaan rahoituspalveluihin.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotuksen tavoitteet ovat yhdenmukaisia EU:n politiikkojen ja tavoitteiden kanssa.

Ehdotus on yhdenmukainen EU:n muun lainsäädännön ja toimintapolitiikkojen kanssa ja täydentää niitä erityisesti kuluttajansuojan ja rahoituspalvelujen aloilla.

Komissio toteaa, että digitaalisella siirtymällä on merkittävä vaikutus jokapäiväiseen elämään, ja Euroopan digitaalisen valmiuden tarve onkin sisällytetty sen kunnianhimoisiin tavoitteisiin. Komissio hyväksyi syyskuussa 2020 [pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelman](#) sekä [digitaalisen rahoituksen paketin](#), joka sisältää digitaalisen rahoituksen strategian ja säädösehdotuksia kryptovaroista ja digitaalisesta häiriönsietokyvystä. Tavoitteena on kilpailukykyinen EU:n rahoitusala, joka tarjoaa kuluttajille mahdollisuuden käyttää innovatiivisia rahoitustuotteita siten, että samalla varmistetaan kuluttajansuoja ja rahoitusvakaus. Pääomamarkkinaunionia koskeva toimintasuunnitelma koostuu useista toimista, kuten erityistoimesta, jolla lisätään luottamusta pääomamarkkinoihin. Tältä osin ehdotuksessa otetaan huomioon nämä viimeaikaiset aloitteet, ja sen tavoitteena on nykyaikaistaa sääntöjä ja samalla lisätä kuluttajien luottamusta.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Kuluttajansuoja kuuluu EU:n ja sen jäsenvaltioiden yhteiseen toimivaltaan (jaettu toimivalta). Kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 169 artiklassa todetaan, EU myötävaikuttaa kuluttajien taloudellisten etujen suojaamiseen sekä edistää kuluttajien oikeutta tiedonsaantiin ja koulutukseen kuluttajien etujen

valvomiseksi. Ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklaan. Kyseinen artikla toimii SEUT-sopimuksen 169 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeusperustana sellaisten toimenpiteiden hyväksymiselle, joilla edistetään SEUT-sopimuksen 169 artiklan tavoitteiden saavuttamista sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Digitalisaation ja uusien digitaalisten toimijoiden mahdollisen rahoitusmarkkinoille tulon myötä rajatylittävien rahoituspalvelujen tarjoamisen odotetaan lisääntyvän. Tästä syystä digiaikaan soveltuvat EU:n yhteiset säännöt ovat sekä entistä tarpeellisemmat että tehokkaammat EU:n politiikkatavoitteiden saavuttamiseksi. Tästä syystä laaja-alaisia sääntöjä, joilla säännellään sekä nykyisiä että tulevia rahoituspalveluja, voidaan antaa vain EU:n säädöksellä.

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toimen tavoitteita, vaan ne voidaan ehdotetun toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Perussopimuksessa määrätään toimista, joilla varmistetaan sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta, korkeatasoinen kuluttajansuoja sekä palvelujen tarjoamisen vapaus.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ehdotus rajoittuu tiukasti siihen, mikä on tarpeen edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ehdotetuista säännöistä aiheutuisi toimittajille jonkin verran kustannuksia. Ne eivät kuitenkaan ylittäisi hyväksyttävänä pidettäviä kustannuksia, kun kyseessä on kunnianhimoinen lähestymistapa, jossa otetaan huomioon tulevaisuuden vaatimukset ja jolla tuotetaan suurempia hyötyjä kuluttajille, toimittajille ja koko yhteiskunnalle.

- **Toimintatavan valinta**

Direktiivi 2002/65/EY kumotaan ja direktiiviin 2011/83/EU sisällytetään useita säännöksiä, jotka koskevat kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia. Näin jäsenvaltiot voivat muuttaa voimassa olevaa lainsäädäntöä siinä määrin kuin se on tarpeen säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Voimassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Komissio julkaisi vuonna 2006 [kertomuksen](#) direktiivin 2002/65/EY täytäntöönpanosta. Kertomuksessaan komissio totesi, että se ei pystynyt täyttämään direktiivin 20 artiklan 1 kohdan vaatimuksia, koska jäsenvaltiot olivat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään myöhässä. Komissio ilmoitti lainsäätäjille, että toinen kertomus esitettäisiin myöhemmin. Komissio esitti direktiivin 20 artiklan 1 kohdan mukaisen [kertomuksen](#) vuonna 2009.

Vuonna [2017 hyväksytyssä kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja koskevassa toimintasuunnitelmassa](#) komissio sitoutui arvioimaan vähittäisrahoituspalvelujen etämyyntimarkkinoiden tarkoituksenmukaisuutta havaitakseen potentiaaliset kuluttajiin kohdistuvat riskit ja markkinoiden liiketoimintamahdollisuudet. Seurannan tulosten perusteella komissio aikoi päättää, olisiko etämyyntiä koskevia vaatimuksia tarpeen muuttaa. Vuonna [2019 julkaistussa käyttäytymistutkimuksessa](#) tutkittiin, miten vähittäisrahoituspalvelujen tarjoajien verkossa käyttämät tekniikat vaikuttivat kuluttajien käyttäytymiseen mainontavaiheessa ja sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa. [Vuoden 2019 työohjelman](#) pohjalta komissio käynnisti direktiivin [kokonaisvaltaisen arvioinnin](#). Arviointi julkaistiin marraskuussa 2020.

Vuoden [2020 komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa](#) todettiin, että direktiivillä 2002/65/EY on osittain onnistuttu parantamaan kuluttajansuojaa ja että sisäisten ja ulkoisten esteiden vuoksi sillä on onnistuttu lujittamaan sisämarkkinoita vain vähän. Asiakirjassa todettiin, että direktiivillä on edelleen EU:n lisäarvoa ja että direktiivin 1 artiklassa säädetyt tavoitteet ovat edelleen merkityksellisiä. Digitalisaatio on kuitenkin pahentanut joihinkin sellaisiin näkökohtiin liittyviä ongelmia, joita direktiivissä ei käsitellä kattavasti, kuten se, miten ja milloin tietoja olisi annettava. Vuoden 2020 komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa todettiin myös, että tuotekohtaisen EU:n lainsäädännön, kuten direktiivin 2008/48/EU⁷, direktiivin 2014/17⁸, direktiivin 2014/92⁹ ja EU:n horisontaalisen lainsäädännön, kuten asetuksen 2016/679¹⁰, asteittainen käyttöönotto direktiivin voimaantulon jälkeen on johtanut merkittäviin päällekkäisyyksiin. Tästä on aiheutunut oikeudellisia ja käytännön vaikeuksia.

Tämä direktiivi mainitaan [komission vuoden 2020 työohjelman](#) REFIT-aloitteissa kohteena, jota on mahdollisesti tarkistettava.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio on viime vuosina toteuttanut useita kuulemisia kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyyntiä koskevista EU:n tason säännöistä. Sidosryhmiä kuultiin REFIT-arviointia varten, jonka tulokset julkaistiin vuonna 2020, sekä direktiivin REFIT-tarkastelua varten tehtyä vaikutustenarviointia varten. Osana REFIT-arviointia ja REFIT-tarkastelua on järjestetty kaksi julkista kuulemistä muiden kuulemisten lisäksi (kuluttajakyselyt, sidosryhmien haastattelut ja kyselyt, kansallisille viranomaisille suunnatut kohdennetut kyselylomakkeet, kahdenväliset kokoukset, työpajat, jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmien kokoukset).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

Laajan kuulemisprosessin avulla on voitu määrittää keskeiset kysymykset. Sidosryhmiltä saadussa palautteessa markkinoiden digitalisoituminen ja uuden tuotekohtaisen lainsäädännön kasvava määrä korostuivat pääasiallisina tekijöinä, jotka tarkasteluprosessissa on otettava huomioon.

Vastaajat kaikissa sidosryhmissä ja jäsenvaltioissa ovat yhtä mieltä siitä, että on tarpeen parantaa sääntöä, jolla säännellään direktiivin ja tuotekohtaisen lainsäädännön säännösten päällekkäisyyttä. Kuluttajajärjestöt kannattavat direktiivin laajaa tarkistamista, jossa esimerkiksi lisättäisiin mahdollisuuksia ottaa käyttöön mainontaa koskevia sääntöjä. Liike-elämän edustajat kannattavat joko vallitsevan tilanteen säilyttämistä tai direktiivin 2002/65/EY kumoamista, mikäli direktiivin horisontaalinen luonne säilyy. Jäsenvaltiot kannattavat yleisesti mitä tahansa lainsäädännön muutosta, kunhan direktiivin horisontaalinen luonne säilyy. Kansalliset viranomaiset tukisivat vankempia täytäntöönpanon valvontaa koskevia säännöksiä ja säilyttäisivät direktiivin horisontaalisen luonteen.

Saadusta palautteesta tehtyä yhteenvetoa on käytetty ehdotuksen liitteenä olevan vaikutustenarvioinnin laadinnassa sekä sen arvioimisessa, miten uudet säännöt vaikuttavat sidosryhmiin.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio on hyödyntänyt myös useita kuluttajille tarkoitettuihin rahoituspalveluihin liittyvistä kysymyksistä laadittuja tutkimuksia ja kertomuksia. Näitä ovat muun muassa direktiivin vaikutustenarviointia tukeva Tetra Reportin tutkimus (2021)¹¹, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetun direktiivin arviointia tukeva ICF:n tutkimus (2020)¹² sekä LE Europen ja muiden toteuttama käyttäytymistutkimus vähittäisrahoituspalvelujen markkinoinnin ja etämyynnin digitalisoinnista (2019)¹³. Myös muita kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annettua direktiiviä koskevia tutkimuksia ja raportteja otettiin huomioon. Niihin kuului esimerkiksi [yhteisen valvontaviranomaisen vastaus](#) Euroopan komission helmikuussa 2021 esittämään digitaalista rahoitusta ja siihen liittyviä kysymyksiä koskevaan lausuntopyyntöön.

- **Vaikutustenarviointi**

Komissio on suorittanut vaikutustenarvioinnin.

Vaikutustenarvioinnissa kerättiin tietoa ja analysoitiin direktiivin johdonmukaisuutta muun päällekkäisen EU:n lainsäädännön kanssa. Tätä varten kartoitettiin asiaa koskevaa EU:n tuotekohtaista ja erityislainsäädäntöä sen selvittämiseksi, onko kaikki direktiivin asiaankuuluvat osat sisällytetty tuoreempaan EU:n lainsäädäntöön. Aloitteessa tarkasteltiin, voitaisiinko direktiivi kumota turvallisesti aiheuttamatta oikeudellisia aukkoja ja heikentämättä kuluttajansuojan tasoa. Samalla olisi varmistettava, että sisämarkkinoita edistetään rahoitustuotteiden ja -palvelujen rajatylittävän etämyynnin osalta. Päätelmänä oli, että pelkkä direktiivin kumoaminen johtaisi kuluttajansuojan heikkenemiseen. Tämä johtuu siitä, että tiettyihin rahoituspalveluihin, joiden osalta on jo voimassa EU:n lainsäädäntöä, sovelletaan useita direktiivin säännöksiä. Tällaisia säännöksiä ovat esimerkiksi tiettyjen

¹¹ VVA, Study on possible impacts of a revision of the DMFSD, 2022 (julkaistaan yhdessä ehdotuksen kanssa).

¹² ICF, [Evaluation of Directive 2002/65/EC on Distance Marketing of Consumer Financial Services](#), 2020.

¹³ LE Europe, VVA Europe, Ipsos NV, ConPolicy ja Time.lex, [Behavioural study on the digitalisation of the marketing and distance selling of retail financial services](#), 2019.

vakuutusten peruuttamisoikeus tai oikeus ennen sopimuksen tekoa annettaviin tietoihin maksupalvelualalla käytettävistä lahjakorteista.

Toisessa vaiheessa analysoitiin direktiivin johdonmukaisuutta ja pyrittiin selvittämään, ovatko direktiivin jäljellä olevat oikeudellisesti merkitykselliset osat edelleen käytännössä merkityksellisiä sidosryhmille (eli toimivatko ne). Toisin sanoen tämän toisen vaiheen tavoitteena oli selvittää, onko merkityksensä säilyttäneillä direktiivin osilla (esimerkiksi vakuutusala koskevalla peruuttamisoikeudella) merkittävä rooli kuluttajien suojelun ja sisämarkkinoiden vahvistamisen kannalta erityisesti digitalisaatio huomioon ottaen.

Toisessa vaiheessa analysoitiin myös direktiivin turvaverkko-ominaisuutta. Turvaverkko tarkoittaa, että direktiivin sääntöjä sovelletaan aina, kun i) markkinoille tulee uusi tuote, josta ei ole vielä annettu EU:n lainsäädäntöä (esimerkiksi virtuaalivaluutat ovat rahoituspalvelutuote, joka ei vielä kuulu EU:n tason lainsäädännön piiriin), ii) tuotekohtaisessa lainsäädännössä ei säädetä direktiivissä vahvistetuista oikeuksista (esimerkiksi kuluttajan oikeudesta peruuttaa sopimus määrätyn ajan kuluessa ei säädetä asiaa koskevassa vakuutuslainsäädännössä), iii) tuotekohtaisella lainsäädännöllä luodaan poikkeuksia eikä tuote kuulu direktiivin soveltamisalaan (esimerkiksi alle 200 euron kulutusluotot eivät kuulu kulutusluotoista annetun direktiivin 2008/48/EY soveltamisalaan).

Päätelmänä oli, että jäsenvaltiot ovat soveltaneet turvaverkkoa erilaisissa olosuhteissa ja rahoituspalvelujen eri osa-alueilla. Esimerkiksi kalliisiin viineihin ja timantteihin tehtävien sijoitusten osalta sovellettavaksi lainsäädännöksi on ilmoitettu direktiivin säännökset, jotka koskevat ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja. Turvaverkkoa on sovellettu myös tiettyjen toisen maksupalveludirektiivin soveltamisalaan kuulumattomien lahjakorttien osalta sekä edellä mainituissa tapauksissa, joissa asiakassuhde on aloitettu sähköisesti covid-19-pandemian aikana. Myös oikeusasioissa on kirjattu tapauksia, joissa turvaverkon merkitys on korostunut. Näin on ollut esimerkiksi kansallisen tuomioistuimen soveltaessa tiettyjä direktiivin säännöksiä (ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevia sääntöjä) kryptovaluuttoihin.

Aloitteelle määritettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi arvioitiin seuraavia vaihtoehtoja: skenaario, jossa politiikkaa ei muuteta (vaihtoehto 0 – perusskenaario); direktiivin ja muiden kuin sääntelytoimenpiteiden kumoaminen (vaihtoehto 1); kattava tarkistus (vaihtoehto 2); kumoaminen, horisontaaliseen lainsäädäntöön sisällytettyjen asiaa koskevien säännösten nykyaikaistaminen (vaihtoehto 3a); tai kumoaminen, tuotekohtaisessa lainsäädännössä käyttöön otettujen asiaa koskevien säännösten uudistaminen (vaihtoehto 3b).

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto saatujen tietojen ja niihin liittyvän pisteytysjärjestelmän tulosten perusteella on vaihtoehto 3a, jossa kumotaan direktiivi 2002/65/EY, nykyaikaistetaan ja sisällytetään edelleen pätevät artikkelit (oikeus ennen sopimuksen tekoa annettaviin tietoihin ja peruuttamisoikeus) direktiiviin 2011/83/EU, laajennetaan tiettyjen direktiivin 2011/83/EU sääntöjen soveltamisala kattamaan kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtävät etäsopimukset (esimerkiksi lisämaksuja koskevat säännöt sekä täytäntöönpanoa ja seuraamuksia koskevat säännöt) ja otetaan käyttöön kohdennettuja uusia säännöksiä, joilla varmistetaan oikeudenmukaisuus kuluttajien tehdessä rahoituspalvelusopimuksia verkossa. Tällä vaihtoehdolla puututaan havaittuihin ongelmiin ja pyritään saavuttamaan tavoitteet mahdollisimman tuloksellisella, tehokkaalla ja oikeasuhteisella tavalla. Lisäksi sillä varmistetaan pitkälle menevä johdonmukaisuus.

Ehdotettu oikeudellinen toimenpide tekee nykyisestä kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetun direktiivin kehyksestä tarkoituksenmukaisen, kun vaille merkitystä jääneet säännökset kumotaan. Kaikki tämä saavutetaan viidellä erillisellä toimella:

- i) varmistetaan kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia koskevien sääntöjen täydellinen yhdenmukaistaminen;
- ii) vahvistetaan digiaikaan soveltuvat säännöt siitä, mitä, miten ja milloin tietoja on annettava ennen sopimuksen tekoa;
- iii) helpotetaan peruuttamisoikeuden käyttöä sähköisesti tehtävien rahoituspalvelusopimusten yhteydessä ottamalla käyttöön peruuttamispainike ja varmistetaan, että kuluttajat, joilla on ollut alle yksi päivä aikaa sisäistää ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot, saavat muistutuksen peruuttamisoikeudesta sopimuksen tekemisen jälkeen;
- iv) otetaan käyttöön kaksi artiklaa, joilla varmistetaan oikeudenmukaisuuden toteutuminen verkossa;
- v) lujitetaan sääntöjä, jotka koskevat kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviin etäsopimukseen sovellettavien säännösten täytäntöönpanoa.

Näin tällä oikeudellisella tarkistuksella varmistetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja, tehdään asiaankuuluvista oikeuksista digiaikaan soveltuvia ja säilytetään kaikkien sidosryhmien toivoma turvaverkko mahdollisten tulevien tuotteiden osalta.

Tämän parhaaksi arvioidun vaihtoehdon seurauksena nykyinen lainsäädäntö kumotaan, ilman että luodaan uutta oikeudellista välinettä. Direktiivi 2011/83/EU valikoitui soveltuvaksi välineeksi, koska siinä säädetään kuluttajien horisontaalisista oikeuksista ja säännöistä kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetun direktiivin tavoin. Näin ollen turvaverkko-ominaisuuden säilyminen voidaan varmistaa sisällyttämällä kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetun direktiivin asiaa koskevat oikeudet direktiiviin 2011/83/EU. Tällä hetkellä rahoituspalvelut eivät kuulu direktiivin 2011/83/EU soveltamisalaan. Siinä säädetään kuitenkin jo oikeudesta ennen sopimuksen tekemistä annettaviin tietoihin ja peruuttamisoikeudesta muiden etäsopimusten yhteydessä.

Erityistä huomiota on kiinnitetty yhtäältä rahoituspalvelujen riittävän yksilöllisyyden varmistamiseen ja toisaalta sen varmistamiseen, ettei direktiivistä 2011/83/EU tehdä liian monimutkaista. Paras tapa edetä on soveltaa direktiivissä 2011/83/EU ennestään vahvistettuja sääntöjä (esimerkiksi täytäntöönpanoa ja seuraamuksia koskevia säännöksiä) rahoituspalveluihin siltä osin kuin se on mahdollista tai laatia niiden pohjalta tarkempia sääntöjä. Säännöt olisi sisällytettävä erilliseen lukuun, joka koskee kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia (esimerkiksi sääntö peruuttamisoikeuden käyttöä koskevasta peruuttamispainikkeesta). Tämä lisätty luku sisältää joukon kokonaan uusia sääntöjä, kuten verkossa toteutuvaa oikeudenmukaisuutta koskevia säännöksiä, mutta siihen sisältyy myös sääntöjä, jotka perustuvat joko direktiivin 2002/65/EY tai direktiivin 2011/83/EU olemassa oleviin sääntöihin. Lisätty luku koskee ainoastaan kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia, eikä sitä sovelleta muihin nykyisen kuluttajanoikeusdirektiivin soveltamisalaan kuuluviin sopimuksiin.

Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon muita myönteisiä vaikutuksia olisivat kuluttajille aiheutuvien vahinkojen väheneminen (vähintään 170–210 miljoonaa euroa) sekä kuluttajien luottamuksen lisääntyminen. Siitä aiheutuisi jonkin verran kustannuksia rahoituspalvelujen tarjoajille (vähintään noin 19 miljoonaa euroa) ja viranomaisille (vähintään noin 6 miljoonaa euroa).

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Direktiivin uudelleentarkastelu sisältyy komission työohjelman REFIT-osioon. Ehdotus aiheuttaisi kustannuksia yrityksille, mutta toisaalta siitä johtuvan oikeusvarmuuden odotetaan myös vähentävän niille aiheutuvaa rasitetta.

Ehdotetun aloitteen yksinkertaistamismahdollisuudet perustuvat pääasiassa valittuun sääntelytapaan eli direktiivin 2002/65/EY kumoamiseen ja muutamien artiklojen sisällyttämiseen direktiiviin 2011/83/EU. Lisäksi rahoituspalveluja koskevien etäsopimusten tekeminen yksinkertaistuu yritysten kannalta, kun käyttöön otetaan toimenpiteitä, joilla yksinkertaistetaan tiedonantovaatimuksia ja mukautetaan niitä digitaalista käyttöä varten. Lisäksi vahvistetaan selkeästi periaate, jonka mukaan erityissäännös syrjäyttää yleissäännöksen tilanteessa, jossa samaa tosiasiallista tilannetta säännellään kahdella lailla.

Julkishallinnoille aiheutuvan rasituksen vähentämisen osalta oikeudellisen selkeyden lisäämisen ja sääntelykehyksen yksinkertaistamisen odotetaan vähentävän valitusten määrää sekä lisäävän varmuutta ja sääntöjen noudattamista, mikä tehostaisi täytäntöönpanon valvontaa. Erityistoimenpiteiden, joilla tehostetaan koordinoitua ja parannetaan täytäntöönpanon valvonnan edellytyksiä, odotetaan myös johtavan direktiivin velvoitteiden tehokkaampaan täytäntöönpanoon.

Pk-yrityksiin kohdistuvia erityisiä vaikutuksia ei ole todettu merkittäviksi.

- **Perusoikeudet**

Tässä ehdotuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Ehdotuksessa pyritään erityisesti varmistamaan, että henkilötietojen suojaa, omistusoikeutta, syrjäntäkieltoa, perhe-elämän ja työelämän suojaa ja kuluttajansuojaa koskevia sääntöjä noudatetaan kaikilta osin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Koska ehdotuksella ei perusteta uusia komiteoita eikä tehdä rahoitussitoumuksia, sillä ei ole vaikutuksia EU:n tai sen virastojen talousarvioon lukuun ottamatta tavanomaisia hallinnollisia kustannuksia, jotka liittyvät EU:n lainsäädännön noudattamisen varmistamiseen.

5. MUUT SEIKAT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Mikäli tarkistettu direktiivi hyväksytään, komissio seuraa sen täytäntöönpanoa sen voimaantulon jälkeen. Komissio vastaa pääasiassa direktiivin vaikutusten seurannasta jäsenvaltioiden viranomaisten ja rahoituspalvelujen tarjoajien toimittamien tietojen perusteella. Tiedot hankitaan mahdollisuuksien mukaan saatavilla olevista tietolähteistä eri sidosryhmille aiheutuvan lisärasitteen välttämiseksi.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Koska ehdotuksessa esitetään muutoksia voimassa olevaan direktiiviin, jäsenvaltioiden olisi joko toimitettava komissiolle kansallisten sääntöjen täsmälliset muutokset tai jos tällaisia muutoksia ei ole tehty, selitettävä, millä kansallisen lainsäädännön säännöksellä ehdotuksessa esitetyt muutokset on jo pantu täytäntöön.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

1 artikla – Muutokset direktiiviin 2011/83/EU

Ehdotuksen 1 artiklassa muutetaan direktiiviä 2011/83/EY eri tavoin.

- (1) Ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdalla muutetaan direktiivin 2011/83/EU 3 artiklaa kolmen seikan osalta: Ensinnäkin direktiiviin 2011/83/EU lisätään uusi kohta (3 artiklan 1b kohta). Ehdotetussa uudessa 3 artiklan 1b kohdassa viitataan niihin nykyisen direktiivin 2011/83/EU artikloihin, joita sovelletaan suoraan rahoituspalveluja koskeviin etäsopimuksiin, ja luetellaan myös artikkelit, jotka yhdessä muodostavat rahoituspalveluja koskeviin etäsopimuksiin sovellettavan luvun. Seuraavat direktiivin 2011/83/EU säännökset ulotetaan koskemaan kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia: i) 1 artikla – Aihe, ii) 2 artikla – Määritelmät, iii) Yhdenmukaistamisen taso, iv) 19 artikla – Maksuvälineen käytöstä aiheutuvat kulut, ii) 22 artikla – Lisämaksut, iv) 23 ja 24 artikla – täytäntöönpanon valvonta ja seuraamukset, v) 25 artikla – Direktiivin pakottavuus, vi) 26 artikla – Tiedottaminen. Näin ollen mainittuja seikkoja koskevat direktiivin 2011/83/EU nykyiset säännöt laajennetaan koskemaan rahoituspalvelusopimuksia, jotka on tehty elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä etämyyntinä. Näin varmistetaan, että tällaisiin rahoituspalveluja koskeviin sopimuksiin sovelletaan samoja sääntöjä kuin muihin kauppa- ja palvelusopimuksiin. Siten varmistetaan myös korkeatasoinen kuluttajansuoja ja edistetään tällaisten palvelujen tarjoamista sisämarkkinoilla. Täytäntöönpanon valvontaa ja seuraamuksia koskevia sääntöjä laajentamalla varmistetaan, että kansallisilla valvontaviranomaisilla on käytettävissään uudet säännöt, joilla taataan tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset. Toiseksi direktiivin 2002/65/EY nykyiset ”tavoitetta ja soveltamisalaa” koskevat kohdat (direktiivin 2002/65/EY 1 artikla) sisällytetään ehdotettuun direktiivin 2011/83/EY 3 artiklan 1b kohtaan. Kolmanneksi ehdotetaan oikeusvarmuuden takaamiseksi direktiivin 2011/83/EY 3 artiklan 3 kohdan d alakohdan muuttamista.
- (2) Ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdalla direktiiviin 2011/83/EU lisätään luku, joka koskee kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia. Lukua sovelletaan ainoastaan etämyyntinä tehtyihin rahoituspalvelusopimuksiin. Siinä yhdistetään direktiivin 2002/65/EY asiaa koskevat artikkelit eli ne, jotka koskevat oikeutta saada tietoja ennen sopimuksen tekemistä ja peruuttamisoikeutta. Lisäksi otetaan käyttöön kaksi uutta artiklaa (”Riittävä selvitys” ja ”Verkkorajapintaan liittyvä lisäsuoja”).
 - (a) **Oikeus ennen sopimusta annettaviin tietoihin** perustuu direktiivissä 2002/65/EY vahvistettuun rakenteeseen. Ehdotuksen 1 artiklassa kuitenkin nykyaikaistetaan säännöstä, joka koskee oikeutta ennen sopimuksen tekemistä annettaviin tietoihin. Se muutetaan digiaikaan soveltuvaksi käsittelemällä sitä,

mitä tietoja kuluttajalle on annettava (elinkeinonharjoittaja esimerkiksi velvoitetaan ilmoittamaan sähköpostiosoite), miten kuluttajan on saatava tiedot (milloin tietoja voidaan esimerkiksi kerrosta ja mitä tietovaatimuksia on täsmennettävä) ja milloin kuluttajan olisi saatava tiedot. Artiklassa vahvistetaan normi, jonka mukaan kuluttajan olisi saatava tiedot vähintään vuorokausi ennen varsinaista allekirjoitusta.

- (b) Kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtyihin etäsopimuksiin liittyvää **peruuttamisoikeutta** koskevat säännöt ovat suurelta osin samat kuin direktiivissä 2002/65/EY. Kulutusluottoja koskevan direktiiviehdotuksen¹⁴ perusteella on kuitenkin lisätty säännöt siitä, milloin kuluttajan olisi saatava tiedot. Jos ennen sopimusta annettavat tiedot toimitetaan alle vuorokausi ennen kuin sopimus tosiasiallisesti tehdään, rahoituspalvelujen tarjoajan on etäsopimuksen tekemisen jälkeen muistutettava kuluttajaa mahdollisuudesta käyttää peruuttamisoikeutta. Tätä oikeutta parannetaan sähköisessä ympäristössä myös ottamalla käyttöön rahoituspalvelujen elinkeinonharjoittajia sitova velvoite antaa kuluttajien käyttöön peruuttamispainike. Tämän pitäisi helpottaa peruuttamisoikeuden käyttöä silloin kun kuluttaja on tehnyt rahoituspalveluja koskevan sopimuksen sähköisesti ja haluaa peruuttaa sen sallitun määräajan puitteissa.
- (c) Tämän ehdotuksen lukuun on lisätty kaksi artiklaa, joiden tarkoituksena on parantaa **oikeudenmukaisuuden toteutumista verkossa**, kun kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja ostetaan: i) kun elinkeinonharjoittaja antaa riittävät selvitykset muun muassa käyttämällä verkkotyökaluja, kuten robottineuvontaa tai keskusteluikkunoita, elinkeinonharjoittajan on annettava ja selitettävä kuluttajalle keskeiset tiedot, mukaan lukien tiedot tarjotun rahoituspalvelusopimuksen pääominaisuuksista. Lisäksi kuluttaja voi halutessaan pyytää ihmisen väliintuloa. Näin varmistetaan, että kuluttajalla on mahdollisuus olla vuorovaikutuksessa elinkeinonharjoittajaa edustavan henkilön kanssa; ii) verkkorajapintoihin liittyvää lisäsuojaa koskeva sääntö kieltää elinkeinonharjoittajaa käyttämästä verkkorajapinnassaan toimenpiteitä, jotka voisivat heikentää kuluttajan kykyä tehdä vapaa, itsenäinen ja tietoon perustuva päätös tai valinta. Kyseisen säännöksen tarkoituksena on mahdollisuuksien mukaan estää kulutustottumusten vääristymien hyväksikäyttö ja lisätä läpinäkyvyyttä.

Ehdotuksen muut artikkelit ovat vakiosäännöksiä, jotka koskevat ehdotetun säädöksen arviointia, saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, voimaantuloa ja osapuolia, joille ehdotus on osoitettu.

¹⁴ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajaluotoista, COM(2021) 347 final, 30.6.2021.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta rahoituspalveluja koskevien etäsopimusten osalta
ja direktiivin 2002/65/EY kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁵,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁶,
noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,
sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/65/EY¹⁷ vahvistetaan kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyyntiä koskevat unionin säännöt. Toisaalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/83/EU¹⁸ vahvistetaan muun muassa säännöt, joita sovelletaan elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin tavaroita tai palveluja koskeviin etäsopimuksiin.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 169 artiklan 1 kohdassa ja 169 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka toteutetaan mainitun sopimuksen 114 artiklan nojalla. Euroopan unionin

¹⁵ ...

¹⁶ ...

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY, annettu 23 päivänä syyskuuta 2002, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta (EUVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 38 artiklan mukaan unionin politiikoissa varmistetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja.

- (3) Sisämarkkinoilla tarvitaan kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja koskevien etäsopimusten alalla korkeatasoinen kuluttajansuoja, jotta voidaan taata valinnanvapaus ja jotta kuluttajien luottamus etämyyntiin lisääntyisi.
- (4) Sama kuluttajansuojan korkea taso sisämarkkinoilla voidaan varmistaa parhaiten täydellä yhdenmukaistamisella. Täysi yhdenmukaistaminen on tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että unionin kaikki kuluttajat voivat käyttää hyväkseen etujensa korkeatasoista ja yhtäläistä suojaa, ja luoda näin toimivat sisämarkkinat. Jäsenvaltioille ei tämän vuoksi pitäisi antaa mahdollisuutta pitää voimassa tai ottaa käyttöön tämän direktiivin kattamien seikkojen osalta muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä kansallisia säännöksiä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos tällaisia yhdenmukaistettuja säännöksiä ei ole, jäsenvaltioiden olisi vapaasti voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallista lainsäädäntöä.
- (5) Direktiivistä 2002/65/EY on tehty useita eri arvioita. Niiden perusteella on käynyt ilmi, että unionin tuotekohtaisen lainsäädännön asteittainen käyttöönotto on johtanut merkittäviin päällekkäisyyksiin direktiivin 2002/65/EY kanssa ja että digitalisaatio on pahentanut joihinkin sellaisiin näkökohtiin liittyviä ongelmia, joita kyseisessä direktiivissä ei käsitellä kattavasti.
- (6) Digitalisaatio on edistänyt sellaista markkinakehitystä, jota direktiivin 2002/65/EY antamisajankohtana ei osattu ennakoida. Sen jälkeen tapahtunut nopea teknologinen kehitys on aiheuttanut merkittäviä muutoksia rahoituspalvelumarkkinoilla. Vaikka unionin tasolla on annettu monia alakohtaisia säädöksiä, kuluttajille tarjottavat rahoituspalvelut ovat kehittyneet ja monipuolistuneet huomattavasti. On syntynyt uusia tuotteita, erityisesti verkkoympäristössä, ja niiden käyttö kehittyy edelleen, usein nopeasti ja ennakoimattomalla tavalla. Direktiivin 2002/65/EY horisontaalinen soveltaminen on tältä osin edelleen asianmukaista. Direktiivin 2002/65/EY soveltaminen sellaisiin kuluttajille tarkoitettuihin rahoituspalveluihin, joita ei säännellä alakohtaisella unionin lainsäädännöllä, on tarkoittanut yhdenmukaistettujen sääntöjen soveltamista, mistä ovat hyötäneet sekä kuluttajat että elinkeinonharjoittajat. Tämä ns. turvaverkko-ominaisuus takaa osaltaan kuluttajansuojan korkean tason ja elinkeinonharjoittajille tasapuoliset toimintaedellytykset.
- (7) Koska unionin tuotekohtaisen lainsäädännön asteittainen käyttöönotto on johtanut merkittäviin päällekkäisyyksiin direktiivin 2002/65/EY kanssa ja digitalisaatio on pahentanut joihinkin sellaisiin näkökohtiin liittyviä ongelmia, joita kyseisessä direktiivissä ei käsitellä kattavasti, kuten se, miten ja milloin tietoja olisi annettava kuluttajalle, on tarpeen tarkistaa sääntöjä, joita sovelletaan kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välillä tehtäviin etäsopimuksiin, ja varmistaa samalla turvaverkko-ominaisuuden soveltaminen.
- (8) Samoin kuin direktiivissä 2002/65/EY, myös direktiivissä 2011/83/EU säädetään tiettyjen etäsopimuksina tehtävien kuluttajasopimusten yhteydessä sovellettavasta oikeudesta saada tietoja ennen sopimuksen tekemistä ja peruuttamisoikeudesta. Tämä täydentävyys on kuitenkin rajallista, koska direktiivi 2011/83/EU ei kata rahoituspalvelusopimuksia.

- (9) Tarvittava täydentävyys voitaisiin varmistaa laajentamalla direktiivin 2011/83/EU soveltamisala kattamaan myös rahoituspalveluja koskevat etäsopimukset. Kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen erityisluonteen ja erityisesti niiden monimutkaisuuden vuoksi kaikkia direktiivin 2011/83/EU säännöksiä ei kuitenkaan pitäisi soveltaa kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja koskeviin etäsopimuksiin. Tarvittava selkeys ja oikeusvarmuus olisi varmistettava ottamalla käyttöön erillinen luku, johon sisältyviä sääntöjä sovellettaisiin ainoastaan kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja koskeviin etäsopimuksiin.
- (10) Rahoituspalveluja koskeviin etäsopimuksiin ei kyseisten palvelujen erityisluonteen vuoksi pitäisi soveltaa kaikkia direktiivin 2011/83/EU säännöksiä, mutta niihin olisi kuitenkin sovellettava useita direktiivin 2011/83/EU säännöksiä, kuten asianomaisia määritelmiä sekä lisämaksuja, täytäntöönpanon valvontaa ja seuraamuksia koskevia sääntöjä. Näiden säännösten soveltamisella varmistetaan erityyppisten etäsopimusten keskinäinen täydentävyys. Laajentamalla direktiiviin 2011/83/ETY sisältyvien seuraamuksia koskevien sääntöjen soveltamista varmistetaan, että elinkeinonharjoittajille, jotka ovat vastuussa laajalle levinneistä rikkomuksista, joilla voi olla myös unioninlaajuinen ulottuvuus, määrätään tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sakkoja.
- (11) Direktiiviin 2011/83/EU sisällytettävässä erillisessä luvussa olisi oltava ne direktiivin 2002/65/EY säännöt, jotka ovat edelleen merkityksellisiä ja tarpeellisia. Näitä ovat erityisesti säännöt, jotka koskevat oikeutta saada tietoja ennen sopimuksen tekoa, peruuttamisoikeus ja säännöt, joilla varmistetaan oikeudenmukaisuus verkossa silloin kun rahoituspalvelusopimukset tehdään etämyynnin avulla.
- (12) Koska rahoituspalveluja koskevat etäsopimukset tehdään useimmiten sähköisesti, säännöt, joilla varmistetaan oikeudenmukaisuus tällaisessa tilanteessa, edistäisivät osaltaan SEUT-sopimuksen 114 artiklassa ja EU:n perusoikeuskirjan 38 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista. Riittäviä selvityksiä koskevalla säännöllä olisi varmistettava parempi läpinäkyvyys ja annettava kuluttajalle mahdollisuus pyytää ihmisen väliintuloa silloin kun hän on vuorovaikutuksessa elinkeinonharjoittajan kanssa verkkorajapinnan, kuten keskusteluikkunan tai muiden vastaavien välineiden, kautta. Elinkeinonharjoittajaa olisi kiellettävä käyttämästä verkkorajapinnassaan toimenpiteitä, jotka voisivat heikentää kuluttajien kykyä tehdä vapaa, itsenäinen ja tietoon perustuva päätös tai valinta.
- (13) Tiettyjä kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja säännellään kuitenkin erityisillä unionin säädöksillä, joita sovelletaan edelleen kyseisiin rahoituspalveluihin. Oikeusvarmuuden turvaamiseksi olisi selvennettävä, että silloin kun johonkin toiseen, tiettyjä kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja koskevaan unionin säädökseen sisältyy sääntöjä ennen sopimuksen tekoa annettavista tiedoista tai peruuttamisoikeuden käytöstä, kyseisiin rahoituspalveluihin olisi sovellettava ainoastaan näissä toisissa unionin säädöksissä olevia asianomaisia sääntöjä, jollei kyseisissä säädöksissä toisin säädetä. Esimerkiksi kun sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/ETY¹⁹ 186 artiklaa, sovelletaan direktiivissä 2009/138/ETY vahvistettuja ”peruuttamista koskevaa määräaika” koskevia sääntöjä eikä tässä direktiivissä säädettyjä peruuttamisoikeutta koskevia

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

sääntöjä, ja kun sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/17/EU²⁰ 14 artiklan 6 kohtaa, ei pitäisi soveltaa tässä direktiivissä säädettyjä peruuttamisoikeutta koskevia sääntöjä. Vastaavasti tietyt unionin säädökset, joilla säännellään tiettyjä rahoituspalveluja²¹, sisältävät kattavia ja pitkälle kehitettyjä sääntöjä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että kuluttajat ymmärtävät tarjotun sopimuksen keskeiset ominaisuudet. Lisäksi eräissä tiettyjä rahoituspalveluja koskevissa unionin säädöksissä, kuten kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista annetussa direktiivissä 2014/17/EU²², vahvistetaan jo säännöt tarjottua sopimusta koskevista riittävistä selvityksistä, jotka elinkeinonharjoittajien on annettava kuluttajille. Oikeusvarmuuden turvaamiseksi tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä riittävistä selvityksistä ei pitäisi soveltaa rahoituspalveluihin, jotka kuuluvat sellaisten tiettyjä rahoituspalveluja koskevien unionin säädösten soveltamisalaan, joihin sisältyy sääntöjä kuluttajalle ennen sopimuksen tekoa annettavista tiedoista.

- (14) Kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtyihin etäsopimuksiin liittyy erilaisten etäviestintävälineiden käyttöä osana sellaisten etämyynti- tai etäpalvelujen tarjoamisjärjestelmiä, joissa elinkeinonharjoittaja ja kuluttaja eivät ole samaan aikaan paikalla. Näiden viestintävälineiden jatkuva kehitys edellyttää periaatteiden määrittelemistä niin, että niitä voidaan soveltaa myös välineisiin, jotka eivät vielä ole laajasti käytössä tai tunnettuja.
- (15) Rahoituspalveluja koskevaa sopimusta, johon sisältyy sarja peräkkäisiä tai erillisiä, ajan mittaan toteutettavia, luonteeltaan samankaltaisia liiketoimia, voidaan kohdella eri jäsenvaltioissa oikeudellisesti eri tavoin. On kuitenkin tärkeää, että sääntöjä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa samalla tavalla. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että säännöksiä, joilla säännellään rahoituspalveluja koskevia etäsopimuksia, sovelletaan ensimmäiseen sarjan peräkkäisistä tai erillisistä, ajan mittaan toteutettavista, luonteeltaan samankaltaisista liiketoimista, jos niiden voidaan katsoa muodostavan kokonaisuuden, riippumatta siitä, onko liiketoimesta tai liiketoimien sarjasta tehty yksi sopimus vai erillisiä peräkkäisiä sopimuksia. 'Alkuperäisen palvelusopimuksen' voidaan katsoa muodostuvan esimerkiksi pankkitilin avaamisesta tai maksuaikakortin hankkimisesta, ja 'liiketoimia' ovat esimerkiksi rahan tallettaminen pankkitilille tai sen nosto pankkitililtä. Uusien kohtien lisääminen alkuperäiseen palvelusopimukseen ei ole 'liiketoimi' vaan lisäsopimus.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

²¹ Esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1238, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 1), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/97, annettu 20 päivänä tammikuuta 2016, vakuutusten tarjoamisesta (EUVL L 26, 2.2.2016, s. 19), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

- (16) Jotta tämän direktiivin soveltamisalaa voitaisiin rajoittaa, kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia koskevia sääntöjä ei pitäisi soveltaa palveluihin, joita tarjotaan vain tilapäisesti ja etäsopimusten tekemiseen tähtäävien kaupallisten rakenteiden ulkopuolella.
- (17) Etäviestintävälineiden käyttö ei saisi johtaa kuluttajalle annettavan tiedon perusteettomaan rajoittamiseen. Läpinäkyvyyden takaamiseksi olisi asetettava vaatimukset siitä, milloin tiedot on annettava kuluttajalle ennen etäsopimuksen tekemistä ja millä tavalla kuluttajan olisi saatava tiedot. Jotta kuluttajat voisivat tehdä päätöksensä täysin tietoisina kaikista tosiseikoista, heidän olisi saatava tiedot vähintään vuorokausi ennen etäsopimuksen tekemistä. Ainoastaan poikkeustapauksissa tiedot voidaan antaa alle vuorokausi ennen rahoituspalveluja koskevan etäsopimuksen tekemistä. Jos sopimus tehdään alle vuorokausi tietojen antamisen jälkeen, elinkeinonharjoittajan on asetetussa määräajassa muistutettava kuluttajaa mahdollisuudesta peruuttaa rahoituspalveluja koskeva etäsopimus.
- (18) Tiedonantovaatimuksia olisi nykyaikaistettava ja päivitettävä sisällyttämällä niihin esimerkiksi elinkeinonharjoittajan sähköpostiosoite sekä tietoa eräisiin kuluttajille tarkoitettuihin rahoituspalveluihin liittyvistä riskeistä ja hyödyistä. Kuluttajille olisi myös ilmoitettava selkeästi, jos heille esitetty hinta on räätälöity automaattisen tietojenkäsittelyn perusteella.
- (19) Jos kuluttajille tarkoitettu rahoituspalvelusta tehtyyn etäsopimukseen sisältyy riski-hyötyprofiili, siinä olisi mainittava seuraavat seikat: yleinen riski-indikaattori ja kuvaus kyseisestä indikaattorista, sen keskeiset rajoitukset ja kuvaus kyseisen rahoituspalvelun kannalta olennaisista riskeistä, sekä sijoitetun pääoman suurin mahdollinen menetys, mukaan lukien tieto siitä, onko mahdollista menettää sijoitettu pääoma kokonaisuudessaan.
- (20) Tietyillä rahoituspalveluilla voi olla ympäristöön liittyviä tai sosiaalisia tavoitteita, kuten ilmastonmuutoksen torjunnan edistäminen tai ylivelkaantumisen vähentäminen. Jotta kuluttaja voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen, hänen olisi saatava tietoa myös tällaisista rahoituspalvelun erityisistä ympäristöön liittyvistä tai sosiaalisista tavoitteista.
- (21) Tiedonantovaatimuksia olisi mukautettava niin, että otetaan huomioon tietyjen välineiden tekniset rajoitteet, kuten merkkimäärän rajoitukset tietyissä matkapuhelinnäytöissä. Kun elinkeinonharjoittaja on räätälöinyt verkkorajapinnan sisällön ja esitystavan esimerkiksi tällaista matkapuhelinnäyttöä varten, seuraavat tiedot on annettava näkyvimmin ja heti alkuun: elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys, kuluttajille suunnatun rahoituspalvelun keskeiset ominaisuudet, kuluttajan rahoituspalvelusta elinkeinonharjoittajalle maksama kokonaishinta kaikkine elinkeinonharjoittajan kautta maksettavine veroineen, tai jos tarkkaa hintaa ei voida ilmoittaa, hinnan laskentaperusteet, jotta kuluttaja voi tarkistaa sen, peruuttamisoikeuden olemassaolo tai sen puuttuminen, mukaan lukien kyseisen oikeuden käyttöä koskevat ehdot, määräaika ja menettelyt. Muut tiedot voitaisiin toimittaa lisäisivuilla. Kaikki tiedot olisi kuitenkin annettava pysyvällä välineellä ennen etäsopimuksen tekemistä.
- (22) Kun ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja annetaan sähköisesti, tiedot olisi esitettävä selkeästi ja ymmärrettävästi. Tätä varten tietoja voitaisiin korostaa tai

kehystä ja merkitä ne näyttöruudulla tehokkaasti. Upotustekniikka on todettu tiettyjen rahoituspalvelujen yhteydessä hyödylliseksi esitystavaksi, ja tällaista mahdollisuutta esittää yksityiskohtaiset tiedot ponnahdusikkunan tai upotetun linkin avulla olisikin pyrittävä lisäämään. Ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot voidaan esittää esimerkiksi käyttäen apuna sisällysluetteloa, jonka otsikot voidaan laajentaa. Ylimmällä tasolla olisivat pääaiheet, joista kutakin voisi laajentaa napauttamalla aihetta, jolloin kuluttaja ohjattaisiin asiaankuuluvien tietojen tarkempaan esittelyyn. Näin kuluttajalla olisi kaikki tarvittava tieto yhdessä paikassa ja hän voisi samalla päättää, mitä tietoja hän haluaa tarkastella ja milloin. Kuluttajan olisi voitava ladata itselleen kaikki ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot ja tallentaa ne erillisenä asiakirjana.

- (23) Kuluttajalla olisi oltava peruuttamisoikeus ilman seuraamuksia ja ilman perusteluvelvollisuutta. Tapauksissa, joissa peruuttamisoikeutta ei sovelleta siksi, että kuluttaja on nimenomaisesti pyytänyt sopimuksen täytäntöönpanoa ennen peruuttamisen määrääjän päättymistä, elinkeinonharjoittajan olisi ilmoitettava tästä kuluttajalle ennen sopimuksen täytäntöönpanon aloittamista.
- (24) Jotta voitaisiin turvata peruuttamisoikeuden tehokas käyttö, siihen liittyvä menettely ei saisi olla raskaampi kuin etäsopimuksen tekemiseen liittyvä menettely.
- (25) Kun etäsopimus tehdään sähköisesti, elinkeinonharjoittajan olisi tarjottava kuluttajalle mahdollisuus käyttää peruuttamispainiketta. Peruuttamispainikkeen tehokkaan käytön varmistamiseksi elinkeinonharjoittajan olisi varmistettava, että painike on näkyvä, ja dokumentoitava sen käyttö.
- (26) Kuluttaja saattaa tarvita apua päättääkseen, mikä rahoituspalvelu soveltuu parhaiten hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että elinkeinonharjoittajat antavat kuluttajille tällaista apua tarjoamiensa rahoituspalvelujen osalta ennen niitä koskevan etäsopimuksen tekemistä antamalla riittävät selvitykset asiaankuuluvista tiedoista, erityisesti tarjottujen tuotteiden keskeisistä ominaisuuksista. Velvollisuus antaa riittävät selvitykset on erityisen tärkeä silloin kun kuluttaja aikoo tehdä rahoituspalveluja koskevan etäsopimuksen ja elinkeinonharjoittaja toimittaa selitykset verkkotyökalujen kautta. Jotta voitaisiin varmistaa, että kuluttaja ymmärtää sopimuksen mahdolliset vaikutukset taloudelliseen tilanteeseensa, kuluttajan olisi aina voitava keskustella asiasta elinkeinonharjoittajaa edustavan luonnollisen henkilön kanssa.
- (27) Kun rahoituspalveluja koskeva sopimus tehdään etänä, elinkeinonharjoittajia olisi kiellettävä käyttämästä verkkorajapintansa rakennetta, ulkoasua, toimintoa tai toimintatapaa tavalla, joka voisi vääristää tai heikentää kuluttajien kykyä tehdä vapaa, itsenäinen ja tietoon perustuva päätös tai valinta.
- (28) Sen vuoksi direktiiviä 2011/83/EU olisi muutettava.
- (29) Direktiivi 2002/65/EY olisi sen vuoksi kumottava.
- (30) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli myötävaikuttaa sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan huolehtimalla kuluttajansuojan korkeasta tasosta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa

vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (31) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²³ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

²³ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2011/83/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2011/83/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1b kohta seuraavasti:

”1b. Rahoituspalvelujen suorittamista koskeviin elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin etäsopimuksiin sovelletaan 1 ja 2 artiklan, 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohdan, 4 artiklan, 16 a – 16 e artiklan, 19 artiklan, 21–23 artiklan, 24 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdan sekä 25 ja 26 artiklan säännöksiä.

Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sopimukset käsittävät alkuperäisen palvelusopimuksen, jonka jälkeen suoritetaan sarja peräkkäisiä tai erillisiä, ajan mittaan toteutettavia ja luonteeltaan samankaltaisia liiketoimia, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan ainoastaan alkuperäiseen sopimukseen.

b) korvataan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) koskevat rahoituspalveluja, jotka eivät kuulu 3 artiklan 1b alakohdan soveltamisalaan.”

2) Lisätään luku seuraavasti:

”III a LUKU

**RAHOITUSPALVELUJA KOSKEVIIN ETÄSOPIMUKSIIN SOVELLETTAVAT
SÄÄNNÖT**

16 a artikla

**Kuluttajille tarkoitetuista rahoituspalveluista tehtäviä etäsopimuksia koskevat
tietovaatimukset**

1. Ennen kuin kuluttaja tulee etäsopimuksen taikka vastaavan tarjouksen sitomaksi, elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot:
 - a) elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys ja pääasiallinen liiketoiminta;
 - b) käyntiosoite, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut, ja elinkeinonharjoittajan puhelinnumero sekä sähköpostiosoite; lisäksi jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa käyttöön muita verkkoviestintävälineitä,

joilla taataan, että kuluttaja voi tallentaa elinkeinonharjoittajan kanssa käymänsä kirjallisen kirjeenvaihdon pysyväälle välineelle, mukaan lukien tällaisen kirjeenvaihdon päivämäärä ja kellonaika, tietoihin on sisällyttävä myös yksityiskohtaiset tiedot näistä muista keinoista; kaikkien näiden elinkeinonharjoittajan yhteystietojen antamisen tarkoituksena on varmistaa, että kuluttaja voi ottaa nopeasti ja tehokkaasti yhteyttä elinkeinonharjoittajaan; tarvittaessa elinkeinonharjoittajan on annettava myös sen elinkeinonharjoittajan käyntiosoite ja henkilöllisyys, jonka puolesta hän toimii;

- c) elinkeinonharjoittajan toimipaikan maantieteellinen osoite ja tapauksen mukaan sen elinkeinonharjoittajan, jonka puolesta hän toimii, toimipaikan maantieteellinen osoite, johon kuluttaja voi osoittaa mahdolliset valitukset, jos kyseiset osoitteet poikkeavat b alakohdan mukaisesti ilmoitetusta osoitteesta;
- d) jos elinkeinonharjoittaja on merkitty kaupparekisteriin tai vastaavaan julkiseen rekisteriin, se rekisteri, johon elinkeinonharjoittaja on merkitty, ja elinkeinonharjoittajan rekisterinumero tai muu vastaava tunnistenumero kyseisessä rekisterissä;
- e) jos elinkeinonharjoittajan toiminta on lupajärjestelmän alaista, asianomaisen valvontaviranomaisen yhteystiedot;
- f) kuvaus rahoituspalvelun keskeisistä ominaisuuksista;
- g) kokonaishinta, joka kuluttajan on maksettava rahoituspalvelusta elinkeinonharjoittajalle, mukaan lukien kaikki liitännäiset maksut, kulut ja kustannukset sekä kaikki elinkeinonharjoittajan kautta maksettavat verot tai, jos tarkkaa hintaa ei voida ilmoittaa, hinnan laskentaperusteet, jotta kuluttaja voi tarkistaa sen;
- h) tapauksen mukaan tieto siitä, että hinta on yksilöity automaattisen päätöksenteon perusteella;
- i) ilmoitus siinä tapauksessa, että rahoituspalvelu liittyy välineisiin, joista aiheutuu niiden erityisluonteeseen tai niillä suoritettaviin liiketoimiin liittyvä erityinen riski tai joiden hinta riippuu sellaisista rahoitusmarkkinavaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi lainkaan vaikuttaa, eikä tätä aikaisempien sopimusten täyttämisen voida katsoa ilmaisevan sitä, miten sopimusta tulevaisuudessa täytetään;
- j) ilmoitus mahdollisuudesta, että saattaa olla olemassa muita veroja ja/tai maksuja, joita ei makseta elinkeinonharjoittajan kautta tai joita hän ei määrää;
- k) annettujen tietojen voimassaoloaikaa koskevat mahdolliset rajoitukset;
- l) sopimuksen maksu- ja täytäntöönpanojärjestelyt;
- m) kaikki erityiset etäviestintävälineen käytöstä kuluttajalle aiheutuvat lisäkustannukset, jos tällaisia lisäkustannuksia peritään;

- n) tarvittaessa lyhyt kuvaus riski-hyötyprofiilista;
- o) tapauksen mukaan tiedot rahoituspalvelun erityisistä ympäristöön liittyvistä tai sosiaalisista tavoitteista;
- p) peruuttamisoikeuden olemassaolo tai sen puuttuminen ja, jos peruuttamisoikeus on olemassa, sen kesto ja käyttöä koskevat ehdot, mukaan lukien tiedot maksusta, joka kuluttajaa voidaan vaatia maksamaan, ja seuraukset tämän oikeuden käyttämättä jättämisestä;
- q) etäsopimuksen vähimmäiskesto aika jatkuvan tai toistuvasti suoritettavan rahoituspalvelun yhteydessä;
- r) tiedot, jotka koskevat osapuolten mahdollista oikeutta purkaa etäsopimus ennen aikaisesti tai yksipuolisesti etäsopimuksen ehtojen nojalla, mukaan lukien mahdolliset sopimuksessa määrätyt tällaisissa tilanteissa sovellettavat seuraamusmaksut;
- s) peruuttamisoikeuden käyttöä koskevat käytännön ohjeet, joissa mainitaan muun muassa osoite tai sähköpostiosoite, johon peruuttamisilmoitus on lähetettävä, ja sähköisesti tehtyjen rahoitussopimusten osalta tiedot 16 d artiklassa tarkoitetun peruuttamispainikkeen olemassaolosta ja sijainnista;
- t) etäsopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskevat sopimuslausekkeet;
- u) millä kielellä tai kielillä sopimuksen sisältö ja ehdot sekä tässä artiklassa tarkoitetut ennalta annettavat tiedot esitetään sekä millä kielellä tai kielillä elinkeinonharjoittaja sitoutuu kuluttajan suostumuksella hoitamaan yhteydenpidon etäsopimuksen voimassaoloaikana;
- v) tapauksen mukaan mahdollisuus käyttää elinkeinonharjoittajaan sovellettavia tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä sekä tavat, joilla kyseisiin menettelyihin voi turvautua.

2. Puhelimitse tapahtuvassa yhteydenpidossa elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys ja puhelun kaupallinen tarkoitus on tehtävä täsmällisesti selväksi aina kuluttajan kanssa elinkeinonharjoittajan aloitteesta käytävän puhelinkeskustelun alussa.

Kun kuluttaja nimenomaisesti suostuu jatkamaan puhelinkeskustelua, on 1 kohdasta poiketen annettava ainoastaan kyseisen kohdan a, f, g ja p alakohdassa tarkoitetut tiedot.

Elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava kuluttajalle muiden 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen luonteesta ja saatavuudesta ja annettava kyseiset tiedot 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisen yhteydessä.

3. Elinkeinonharjoittajan on annettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot vähintään yksi päivä ennen kuin kuluttaja tulee etäsopimuksen sitomaksi.

Jos 1 kohdassa tarkoitetut tiedot annetaan myöhemmin kuin yksi päivä ennen kuin kuluttaja tulee etäsopimuksen sitomaksi, jäsenvaltioiden on vaadittava, että elinkeinonharjoittaja lähettää kuluttajalle pysyvällä välineellä muistutuksen mahdollisuudesta peruuttaa etäsopimus ja peruuttamista varten noudatettavasta menettelystä 16 b artiklan mukaisesti. Muistutus on toimitettava kuluttajalle viimeistään yksi päivä etäsopimuksen tekemisen jälkeen.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on asetettava kuluttajan saataville pysyvällä välineellä ja esitystapansa, asettelunsa ja kirjasinkokonsa puolesta helppolukuisella tavalla.

Kun tiedot toimitetaan sähköisesti, elinkeinonharjoittaja voi esittää ne upotettuina, 1 kohdan a, f, g ja p alakohdassa tarkoitettuja tietoja lukuun ottamatta.

Jos elinkeinonharjoittaja päättää esittää tiedot upotettuina, 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on voitava tulostaa yhtenä asiakirjana.

Jos 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen välittämisessä käytetään värejä, ne eivät saa vähentää tietojen ymmärrettävyyttä siinä tapauksessa, että avaintietoasiakirja tulostetaan tai valokopioidaan mustavalkoisena.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on pyynnöstä asetettava näkövammaisten kuluttajien saataville soveltuvassa muodossa.

5. Elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka tässä artikkelissa säädettyjen tiedonantovaatimusten täyttämistä.
6. Kun johonkin toiseen, tiettyjä rahoituspalveluja koskevaan unionin säädökseen sisältyy sääntöjä kuluttajalle ennen sopimuksen tekoa annettavista tiedoista, kyseisiin rahoituspalveluihin olisi sovellettava ainoastaan näissä toisissa unionin säädöksissä olevia, ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevia sääntöjä, jollei kyseisissä säädöksissä toisin säädetä.

16 b artikla

Oikeus peruuttaa rahoituspalveluja koskeva etäsopimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajalla on 14 kalenteripäivää aikaa peruuttaa sopimus seuraamusmaksuista ja syytä ilmoittamatta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu peruuttamisen määräaika alkaa jompanakumpana seuraavista päivistä:

- a) etäsopimuksen tekopäivä,
- b) päivä, jona kuluttaja saa sopimusehdot ja tiedot 16 a artiklan mukaisesti, jos tämä päivä on tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettua päivää myöhäisempi.

2. Peruuttamisoikeutta ei sovelleta seuraaviin:

- a) kuluttajille tarkoitetut rahoituspalvelut, joiden hinta riippuu rahoitusmarkkinoilla peruuttamisen määräaikana tapahtuvista mahdollisista muutoksista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa, kuten palvelut, jotka liittyvät seuraaviin välineisiin:
- ulkomaanvaluutta,
 - rahamarkkinavälineet, siirtokelpoiset arvopaperit,
 - yhteissijoitusyritysten osuudet,
 - rahoitusfutuurisopimukset, mukaan lukien vastaavat nettoarvoon tilitettävät rahoitusvälineet,
 - korkoterminisopimukset (FRAt),
 - koron-, valuutan- ja osakkeenvaihtosopimukset (equity swaps),
 - optiot tässä alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden hankkimiseksi tai luovuttamiseksi, mukaan lukien vastaavat nettoarvoon tilitettävät rahoitusvälineet. Tähän kuuluvat erityisesti valuutta- ja korko-optiot,
 - kryptovarat sellaisina kuin ne on määritelty [*kryptovarojen markkinoista ja direktiivin (EU) 2019/193 muuttamisesta annettavaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta koskevan komission ehdotuksen 3 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa (COM(2020) 593 final, 24.9.2020)*].
- b) matka- ja matkatavaravakuutusopimukset tai vastaavat lyhytaikaiset vakuutusopimukset, jotka ovat voimassa alle yhden kuukauden;
- c) sopimukset, jotka kumpikin osapuoli on täyttänyt kokonaisuudessaan kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä ennen kuin kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan.
3. Kuluttajan katsotaan käyttäneen peruuttamisoikeuttaan 1 kohdassa tarkoitettussa peruuttamisen määräajassa, jos kuluttaja lähettää peruuttamisoikeuden käyttämistä koskevan ilmoituksen tai aktivoi 5 kohdassa tarkoitettua peruuttamispainikkeen ennen kyseisen määräajan päättymistä.
4. Tällä artiklalla ei rajoiteta sellaisen määräajan, jonka kuluessa sopimuksen toteuttaminen ei voi alkaa, vahvistamista koskevien kansallisten säännösten soveltamista.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elinkeinonharjoittaja helpottaa kuluttajan peruuttamisoikeuden käyttöä tarjoamalla sähköisesti tehtyjen etäsopimusten yhteydessä mahdollisuuden käyttää peruuttamispainiketta. Tällainen painike on merkittävä selvästi sanoilla ”peruuta sopimus” tai vastaavalla yksiselitteisellä ilmaisulla.
- Peruuttamispainike on sijoitettava näkyvästi ja pysyvästi saataville koko peruuttamisen määräajaksi samalle sähköiselle rajapinnalle, jota käytettiin

etäsopimuksen tekemiseen. Lisäksi elinkeinonharjoittaja voi antaa peruuttamispainikkeen käyttöön jonkin muun kanavan kautta.

Elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että peruuttamispainikkeen aktivoinnin seurauksena kuluttaja saa välittömästi peruuttamisoikeuden käyttämistä koskevan ilmoituksen, jossa on mainittava peruuttamisoikeuden käyttämisen päivämäärä ja kellonaika. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle vahvistus peruuttamisoikeuden käyttämisestä pysyvällä välineellä.

6. Kun johonkin toiseen, tiettyjä rahoituspalveluja koskevaan unionin säädökseen sisältyy sääntöjä peruuttamisoikeuden käyttämisestä, kyseisiin rahoituspalveluihin olisi sovellettava ainoastaan näissä toisissa unionin säädöksissä olevia, peruuttamisoikeuden käyttämistä koskevia sääntöjä, jollei kyseisissä säädöksissä toisin säädetä.

16 c artikla

Ennen peruuttamista toimitetun palvelun maksaminen

1. Jos kuluttaja käyttää 16 b artiklan mukaista peruuttamisoikeuttaan, häntä voidaan vaatia maksamaan viipymättä ainoastaan palvelusta, jonka elinkeinonharjoittaja on tosiasiallisesti toimittanut etäsopimuksen mukaisesti. Maksettava määrä ei saa:
 - (a) ylittää summaa, joka on oikeassa suhteessa jo toimitetun palvelun laajuuteen, kun vertauskohtana ovat etäsopimuksen kattamat palvelut kokonaisuudessaan;
 - (b) olla missään tapauksessa sellainen, että sitä voidaan pitää seuraamusmaksuna.
2. Elinkeinonharjoittaja ei saa vaatia kuluttajalta mitään maksua 1 kohdan perusteella, ellei hän pysty osoittamaan, että kuluttajalle on asianmukaisesti ilmoitettu maksettavasta summasta 16 a artiklan 1 kohdan p alakohdan mukaisesti. Elinkeinonharjoittaja ei kuitenkaan saa vaatia maksua, jos hän on aloittanut sopimuksen täyttämisen ennen 16 b artiklan 1 kohdassa säädetyn peruuttamisajan päättymistä ilman kuluttajan nimenomaista pyyntöä.
3. Elinkeinonharjoittajan on mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 30 kalenteripäivän kuluessa palautettava kuluttajalle kaikki maksut, jotka elinkeinonharjoittaja on tältä etäsopimuksen mukaisesti perinyt, 1 kohdassa tarkoitettua määrää lukuun ottamatta. Määräaika alkaa päivästä, jona elinkeinonharjoittaja vastaanottaa peruuttamisilmoituksen.
4. Kuluttajan on viipymättä ja viimeistään 30 kalenteripäivän kuluessa palautettava elinkeinonharjoittajalle kokonaisuudessaan tältä saamansa maksut. Tämä määräaika alkaa päivästä, jona kuluttaja peruuttaa sopimuksen.

16 d artikla

Riittävät selvitykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elinkeinonharjoittajia vaaditaan antamaan kuluttajalle tarjotuista rahoituspalvelusopimuksista riittävät selvitykset, joiden perusteella kuluttaja voi arvioida, soveltuvatko tarjottu sopimus ja lisäpalvelut hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa. Selvityksissä on oltava seuraavat seikat:
 - a) vaaditut ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot;
 - b) tarjotun sopimuksen keskeiset ominaisuudet, mukaan lukien mahdolliset lisäpalvelut;
 - c) tarjotusta sopimuksesta kuluttajalle mahdollisesti aiheutuvat erityiset vaikutukset, mukaan lukien kuluttajalle maksulaiminlyönnistä tai maksuviivästyksestä aiheutuvat seuraamukset.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan kuluttajille annettaviin selvityksiin myös silloin kun käytetään verkkotyökaluja, kuten reaaliaikaista verkkojuttelua, keskusteluikkunoita, robottineuvontaa, interaktiivisia työkaluja tai muita vastaavia menettelytapoja.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos elinkeinonharjoittaja käyttää verkkotyökaluja, kuluttajalla on oltava oikeus vaatia, että käsittelyyn osallistuu luonnollinen henkilö.
4. Kun johonkin toiseen, tiettyjä rahoituspalveluja koskevaan unionin säädökseen sisältyy sääntöjä kuluttajalle ennen sopimuksen tekoa annettavista tiedoista, 1–3 kohtaa ei sovelleta.

16 e artikla

Verkkorajapintoja koskeva lisäsuoja

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY²⁴ ja neuvoston direktiivin 93/13/ETY²⁵ soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimenpiteitä, joissa edellytetään, että elinkeinonharjoittajat eivät rahoituspalveluja koskevia etäsopimuksia tehdessään käytä verkkorajapintansa rakennetta, ulkoasua, toimintoa tai toimintatapaa tavalla, joka voisi vääristää tai heikentää kuluttajien kykyä tehdä vapaa, itsenäinen ja tietoon perustuva päätös tai valinta.

2 artikla

Täytäntöönpano

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

²⁵ Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [24 kuukauden kuluttua direktiivin hyväksymisestä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [24 kuukauden kuluttua direktiivin hyväksymisestä].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten tällaiset viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2002/65/EY [24 kuukauden kuluttua direktiivin hyväksymisestä].

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina direktiiviin 2011/83/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, tämän direktiivin liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja